

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 3.

1. februar 1943.

15. årgang.

KORSET

Jeg ser et kors, og dette kors står som skille mellom lys og mørke. På dets ene side er der lys, på dets andre side mørke.

En gang sto jeg på dets mørke side. Da så jeg sjelden korset. For der på korset var det spikret et brev — et skyldbrev — som stundom helt skjulte korset. Og når jeg så korset sto det for meg til dom, det sto i vegen for meg, for korset dannet porten inn til livet, inn til lyset.

Jeg forsøkte å komme inn til lyset på andre veger, men det var umulig. Der fantes bare en veg inn til livet. Jeg kunne ikke komme forbi korset. Jeg måtte under det.

Korset ble skilleveg.

Det var en smal port og en tung gang. Det kjentes som om jeg ville knuses under korset, og under byrden av min synd. Skyldbrevet som hang over mitt hode fordømte meg, det var skrevet imot meg, og jeg hadde selv skrevet på det til dom, med mørkets gjerninger. Men jeg måtte igjennom, og igjennom kom jeg, for Faderen dro meg. Men porten under korset var så smal at klærne som jeg hadde på min kropp ble revet av, så jeg kom aldeles naken fram i lyset. Så snart jeg kom over på den andre siden av korset falt lyset over min sjel, og jeg ble iført nye klær. Den gamle av synd tilsmussede drakt, lappet med min egen rettferdighet ble liggende igjen på korsets mørke side.

Jeg ser den aldri mer. Fordømmelsen ble tatt bort, og skyldbrevet skjult av korset. På denne side av korset hang det engang et menneske et lam som bar all verdens synd. «Han var såret for mine overtredelser, knust for mine misgjerninger, straffen lå på ham for at jeg skulle ha fred, og ved hans sår har jeg fått lekedom.» Men han henger ikke der lengere. Heller ikke er han i graven,

nei han oppstod derfra til min rettferdiggjørelse. No sitter han ved Faderens hånd i det høye, hvor han er min forbeder og yppersteprest. Og lyset fra hans herlighet stråler ned over korset. Når jeg ligger der tett inn til korsets fot og løfter mitt blikk oppad kan jeg se hans herlighet, og motta hans nåde og fred. Men går jeg et skritt bort fra korset taper jeg Jesus av syne og mister hans velsignelse. Derfor må jeg alltid ligge ved korsets fot. Jesus hjelp meg til alltid å leve nær ditt kors.

Paul Stensland.

Aa Jesus kjær.

Mel.: «Hvem er den mann.»

A Jesus kjær til deg jeg nu kommer, og tar min tilflukt nu til deg. ∴; Og la meg alltid der få hvile; ja i din favn jeg alltid hviler meg. ∴;

A Jesus kjær til deg jeg nu kommer, og alltid jeg vil hos deg nu bli. ∴; Da er jeg trygg hos deg min kjære Frelser, til jeg får se deg som gjenløser min. ∴;

A Jesus kjær til deg jeg nu kommer, da kan jo verden klandre som den vil. ∴; Når du er med hva kan meg her binde. Når du er med hva kan meg hindre her. ∴;

Kjære sjel som hører denne sangen: A, kom til Jesus, fred og trøst du får. ∴; For Jesus er den beste venn av alle. A, kom til til ham og evig liv du får. ∴;

Lilly Søland, Brønnerlia.

Gråt skal ikke være mer.

Apenb. 7, 17.

Siden fallets dag har mange grått angrens og sorgens tårer.

Det er ikke bare Kain som har sagt: «Min misgjerning er større enn jeg kan bære den.» Blir man først grepet av syndens fangarmer, så segner man før eller seinere under byrden.

Men vegen hjem er åpen. Da den fortapte sønn «kom til seg selv» da sto han opp og gikk hjem. Hvor godt det var å komme hjem til far og motta tilgivelsens kyss. Villfarne barn, vend om fra syndens veg, vend tilbake til farshuset. Du blir møtt med tilgivelse. «I Kristus har vi forløsningen ved hans blod, nemlig syndernes forlatelse, etter Guds nådes rikdom.»

Skriften tegner et mørkt bilde av tiden for Kristi komme.

Urettferdigheten tiltar på jorden. Antikristelige strømninger går henover folkene. De uskyldige må lide for de skyldiges skyld.

«Men dette skal du vite, at i de siste dager skal der komme vanskelige tider. Menneskene skal være egenkjærlige, pengekjære, spottende, ulydige mot foreldre,» o. s. v. Slik har det vært før, vil man si. Ja, men ikke i den grad som no. Men det profetiske ord oppfylles, og «sallig er den som våker og tar vare på det profetiske ord.» Jordan kalles for en «jamerdal,» og for mange er den det, men det lyser i en mørk verden for dem som har hatt sin tilflukt til Kristus.

La det være så mørkt i verden det være vil. Kristus er vårt lys.

La så ufredens herjetog dra fram. Kristus er vår fred.

La så dødens ubarmhjertighet sønderrive hjerte fra hjerte. Kristus er vårt liv.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Fra Argentina.

Fra Argentina meldes om stor framgang for evangeliet. I «Evangelii Härold» skrives om gode tider derfra. Mange sjeler kommer til Gud og bibelske menigheter vokser fram flere steder. Mange blir også døpte i den Hellige Ånd. Det sto også i det svenske blad en artikkel fra Berger Johnsen om virksomhet i Argentina om den store vekkingen som br. Berger N. Johnsen fikk være med i for noen år siden og som nok våre venner husker fra br. Johnsen beretninger den gang.

Sions Sangtoner.

3. hefte er no kommet av Sions Sangtoner. Det er gode evangeliske sanger med musikk. Det vil være av interres for sang- og musikkinteresserte å skaffe seg disse hefter. Der kan man lære seg å synge og spille disse sanger riktig.

Heftene gis ut på «Traktatbladet»s forlag, Skien, av Karl J. Wirgenæs og Wilhelm Holm.

Pris på 1. hefte kr. 1.50, 2 hefte kr. 1.50 og 3 hefter kr. 1.75.

La så de mange «hvorfor» være et brennede spørsmål. Dagen kommer da alle spørsmål skal besvares med «derfor». Hold derfor ut en tid du Kristi brud. Snart er Jesus her. En morgen uten skyer.

Og da skal «Gud avtørre hver en tåre av deres øyne . . .»

Gråt skal ikke være med.

Rolf Westlie.

Fremmede lærdomme

Av O. Karlsen.

Predikant O. Karlsen har gitt ut en liten brosjyre angående skilsmisse og gjengifte. På sin radikale måte går han rett på sak og sier like ut hva han mener skriften lærer angående dette spørsmål. Prisen på brosjyren er 75 øre. Den kan bestilles hos O. Karlsen, Fredensborg, Kvastebyen, Skjeberg. Kan også bestilles i «Misjons-Røsten»s eksp.

Mye stoff

må stå over. Det blir altfor lite plass no, men vi er hjerteglad over å få fortsette å komme ut. Det er stor nåde fra Gud og vi vil gi ham pris og ære for alt.

Til misjonsrøsten.

Guds nåde og fred!

Med det samme jeg sender kontingenten for 1943 vil jeg få takke deg for all trøst og formanig, oppmuntning og vegledning du brakte gjennom dine spalter i året som svant. Må Herren velsigne og styrke deg til fortsatt gjerning, for Hans store frelsessak på jord. Tiden er kort.

Det kunne passe å sette: «En liten stund» som overskrift over alt liv på jord.

Ja, livet her i verden er kort, uendelig kort. En liten stund. — La det runge over jord. En liten stund i trengsel, motgang, sorg og nød. Men gjennom alt er Guds barn lykkelige, fordi vi kjenner Jesus vår frelser, sjelens hyrde og tilsynsmann. Han som kan si: «Frykt ikke! Ti jeg er med deg.» Es. 41, 10. Og så en evig herlighet hjemme hos Herren.

Evik lykkelig, evig frelst. Ingen nød og ingen tåre mere; for alle de første ting er vegen bort. Ære til Jesus!

En liten stund, så skal vår Jesus komme, med lampen tent vi Ham imøte går.

En liten stund, så er vår vandring omme. Som Jesu brud vi da for tronen står.

Takk og lov!

Dersom noen ufrelst leser disse linjer, så hør: «Kom til Jesus og bli frelst no mens det enno er tid.» Jesus sier i Joh. ev. 10, 9: «Jeg er døren! Den som går inn gjennom meg, han blir frelst.»

Alt Guds folk hilses med Davids salme 91. Søsterhilsen.

G. Eikro.

Hjem til Herren.

Onsdag 6. januar ble søster Inger Fredriksen ført til sitt siste hvilested. Mange var møtt fram og fulgte med. Undertegnede talte fra 1. Saml. 15, 32 om at «dødens bitterhet er veket bort.» Det ble lagt på kranser fra familien og flere. Før talen sang man: «Den store hvite flokk» og etter talen «Bedre kan jeg ikke fare.»

Etter begravelsen var det minnemøte i «Misjonshuset» hvor mange talte og vi ble bevertet på det beste.

Blant andre talte Andr. Holm, Kristian Lande m. fl.

Inge Fredriksen var meget sjuk i sitt liv og fikk prøve sjukdom og smerter. Hun var en stille, fredelig søster. Hun var av de trofaste som også besøkte min hustru under hennes sjukdom. Bare et par måneder etter hun deltok i min hustrus begravelse ble det hennes tur.

Fred over hennes minne.

G. Iversen.

Bergen.

«Salige er de døde som dør i Herren heretter! Ja, sier Ånden, de skal hvile fra sitt arbeid; for deres gjerninger følger med dem.» (Åpenb. 14).

Den første dag i det nye år brakte bud om at vår trofaste søster Constance Nøstdal hadde fått ordre om å flytte høyere opp. Hun ble kun 57 år. Hadde slitt seg ut i tjenesten for andre. Helt til siste dagen var hun og stelte en pasient. Etter endt gjerning gikk hun til sin bolig, byttet om sin sjukepleierskedrakt i sin søndagskledning og satt fornøyet da hennes fetter, Johan Nøstdal, og hustru samt Margit Steffensen kom. De leste Herrens ord samt talte og hadde bønn. De ba alle en for en, sist Margit. De ble da var en uendelig pust av str. Constance. De fikk satt henne på stolen og da tok hun sin arm om fru Nøstdal og sa: Takk at du kom. Så løftet hun sine hender idet hun sier: No går jeg hjem! Og så utåndet hun —. Det var hjertet som stanset. Etter Guds løfte og hennes ønske slapp hun å komme på sjukehus eller ved et sjukeleie bli andre til byrde. Troesvegen var hennes eiendom.

Den 4. januar ble hun ført til kapellet, og den 7. januar var kapellet

godt fy
en stor
vunnet
Underte
20; 7, 2
Etter a
«Jesus
være lov

Fra g
Smørdal
ce har
satt run
med san
her vil
Smørdal

ca. 3 år
ster Cor
omhu væ
kan utta
ser kan
Han ogs

Til mi
stredet
og en fyl
den som
str. Cons

nærmeste
oss veger
ord: Et
våre bro

Isarel. K.
K. Klepp
Ordet. A
strengem
sangkoret
sen sang
forsamlin

«Skal
som
Se de
Høre

Møtes
Møtes
Møtes
Der h

I forsar
iden 1916
are. Mis

eder fatti
gså kass
en i Afril

Våre tar
fatt. 25, 2
ro tjener
te, jeg vil
un til din

Fred ove

godt fylt av familien, kollegaer og en stor del av de venner hun hadde vunnet seg ved sin gudfryktige ferd. Undertegnede talte ut fra Heb. 6, 20; 7, 25. Daniel Nilsen avsluttet. Etter avdødes ønske ble så syngt: «Jesus lever, graven brast!» Gud være lov for oppstandelseshåpet.

Fra gravlunden gikk vi til br. Smørdals hjem hvor søster Constance har bodd i ca. 25 år. Mens vi satt rundt bordet var det vekslende med sang og vitnesbyrd. Hjemmet her vil føles usigelig tomt —, str. Smørdal gikk hjem til Herren for ca. 3 år siden og i denne tid har søster Constance med sin strålende omhu vært for hjemmet mer enn ord kan uttale, men vår trofaste Frelser kan dekke alle savn og det vil Han også gjøre.

Til minnemøtet om kvelden i Skostredet 17, var lokalet godt besatt og en fylde av Guds rike velsignelse, den som så fritt fikk løp gjennom str. Constances liv. En av hennes nærmeste sa: «Constance har vist oss vegen.» Her kan brukes Paulus ord: Etterfølg meg —. En av våre brødre sa: Hun var en mor i Isarel. Br. Daniel Nilsen, br. M. K. Kleppe, og undertegnede frambar Ordet. Alle var med av fullt hjerte: strengemusikk, strykesekstetten og sangkoret ga sin andel, og br. Monsen sang solo. — Tilslutt sto hele forsamlingen opp og sang:

«Skal vi møte våre kjære,
som ble bortrykt fra vår favn.
Se dem alle der forklaret,
Høre utav dem vårt navn?»

Møtes vi, møtes vi?
Møtes vi en gang ved floden?
Møtes vi en gang ved floden,
Der hvor ingen bølge slår?»

I forsamlingen har hun vært med siden 1916, som en prydd for Kristi lære. Misjonen er også blitt en forbeder fattigere på jorden, hun var jo også kasserer for Hansine Nesfossen i Afrika.

Våre tanker dveler ved Jesu ord i Matt. 25, 21—23: «Vel, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget; gå inn til din Herres glede!»

Fred over hennes minne.

Johs. Hedén.

På reise i Nord-Norge.

Elskede venner!

Guds rike fred!

«De så opp til ham og strålte av glede, og deres åsyn rødmnet aldri av skam.» (Salme 34, 6).

Vil i ettermiddag sende en liten hilsen til eder, kjære venner, Gud har ført oss vel fram, takk for forbønn, han er trofast. Det var jo en slit-som reise helt opp her nord, men vi har hatt det så velsignet på vegen, har kjent Guds fred og vilje.

Hadde tenkt vi skulle ha vært fremme på 8 dager, men vi ble stoppet i Bosekop, Alta, på grunn av motorskade. Var i Bosekop i 5 dager og bodde hos str. Halse på Pinsevennes barnehjem og der hadde vi det riktig godt. Gud skal velsigne de kjære venner der. Vi hadde møte hver aften og vi kjente Gud var oss underbart nær. Vennene ville gjerne vi skulle ha vært en tid der, men vi følte vi måtte videre, det så også ut som vegen skulle bli stengt nordover, men Gud banet veg. Det ble oppsatt en buss som skulle gå fra Bosekop til Kirkenes. Vi var 9 passasjerer som gikk og ventet i Bosekop på å komme videre. — Ja, Herren er trofast, det var bare den ene bilen som gikk over fjellet og så ble ruten stengt for i vinter.

I Børselv hadde vi bilstopp og da gikk str. Agnes og jeg til str. Dortha Klem og Breimoens og hilste på dem. Kan ikke si hvor kjært det var for meg å få hilse på dem. Besøket ble jo så altfor kort, vi måtte videre. Men jeg lovet å komme igjen om så var Herrens vilje.

Vi hadde en hård tørn over fjellet. Det var kommet en masse sne og det var storm så sneen hadde føket sammen i store fonner. Vi hadde brøytebil og mannskap med, men vi kjørte fra 1/25 om morgnen til neste morgnen kl. 4, da måtte vi av Kirkenesbilen og ta en annen bil. Den gikk ikke før kl. 1 neste dag. Vi gikk rundt og banket på får å komme inn om natten for det var for kaldt å gå ute. Tilslutt kom vi inn til en gammel kone og hun var troende. Hun stelte så godt for oss. Vi fikk varmet oss og fikk litt mat. Vi måtte takke Gud for hans uendelige omsorg. Kl. 1 gikk bilen til Vadsø. På vegen kjørte vi forbi Jakobselv og str. Agnes viste meg huset hvor Mathisens bor.

Akkurat når bilen gikk forbi ble det tendt et lys i vinduet, og jeg tenkte: Ja, et slikt lys er de sikker på dette stedet. Gjerne hadde jeg gått av bilen og hilst på dem, men den suste videre, og ikke lenge etter var den i Vatsø.

Jeg er takknemlig til Gud at han har ført meg til Finnmark. Behovet etter Herrens vitner er stort heroppe så kjære venner: Be for oss at Gud må få bruke oss så vi kan få være et rør i Herrens hånd, at vi kan få stå i skyggen og Jesus stråle fram. Her er stor hunger blant folket etter Gud.

Så tilslutt hjertelig hilsen.

Salmen 130. Eders i Jesus

Alfhild Bjerva.

I evangeliets tjeneste.

(Forts. fra forr. nr.)

Forbudet varte i vel tre uker og i den tid var jeg i Eidsvoll på «Arken» og deltok sammen med br. Aimar Karlsen. Den første søndag jeg kom dit var det dåp. Lokalet var proppende fullt av folk. Mange måtte gå hjem, da de ikke kunne komme inn. Flere av de nyfrelste gikk den kvell i dåpens grav med Kristus for å oppstå i et nytt levnet. Var et herlig syn og mange var nok grepet av denne begivenhet. Møtet var helt vellykket i alle deler og ordet som ble utsådd har nok gjort sin gjerning. Møtene ellers som holdtes på forskjellige steder var riktig gode. Menigheten vokser sin sunde vekst i nåden, og Gud bruker br. Furulund til velsignelse. Venneflokket er stabil og god, og alle er ivrige for sjelers frelse. Vi hadde også møte på kinolokalet etter forestillingen et par søndager. Vi begynte kl. 11 etter at vi først hadde hatt vårt ordinære møte på lokalet. Kinolokalet var helt fullt av folk, mest ungdom. I sannhet et strålende syn, og alle var de rolige og oppmerksomme. Br. Karlsen talte om sin omvendelse. Det var interessant å høre hvorledes Gud hadde befriet ham fra syndens band. Store ting har Herren gjort for ham, og han blir brukt til velsignelse for vennene deroppe. Disse møter har ikke vært forgjeves, men hatt sin misjon. Herrens ord vender ikke tomt tilbake, det utfører det som Herren sender det til. Tiden kom at jeg måtte reise da jeg skulle hjem til jul. Br.

Karlsen skulle stå der i julen og visstnok en tid framover. Var ve-gen om Askim for å hente tøyet mitt, og da var nettopp forbudet opphe- vet. Fikk ikke deltatt på noen mø- ter der, da det var så nær under jul. På hjemturen var jeg innom Dram- men og deltok på et møte sammen med br. Kjellås. De frie venner hadde fellesmøte med baptistene der. Det var et riktig godt møte, hvor Helten fra Golgata var oss nær. Gud velsigne dere alle som jeg fikk be- søke og takk for all utvist gjestfri- het. Herren lønne dere rikelig igjen. Vil hermed få ønske alle bladets le- sere et riktig godt nytt år med Her- rens rike velsignelse i det år som kommer. Salme 121.

Mandal 28. des. 1942.

Deres i blodet forbundne

Arnt Andersen.

Fra Sætre.

Året som gikk var et merkeår i Sætre menighets historie, idet Gud grep inn med en herlig vekkelse, sær- lig blant ungdommen. Det har ned gjennom tidene vært flere slike som nevnt i 2. hefte av «Frie venner i Norge.» I tiden januar til 14. mars opplevde man ingen ytre bevis for framgang i menigheten, men det var en stadig bønn om vekkelse; og Her- ren sendte derfor evangelist Valborg Gommerud hit og med henne kom vekkelsen. Helt ut i juni måned fort- satte den, noe som er litt av det ual- minnelige — nemlig at en vekkelse holder seg endog midt i sommervar- men.

Denne vekkelse var hovedsakelig en ungdommens vekkelse. På grunn av denne vekkelse kunne menigheten i året som gikk notere følgende: 41 stkr. overga seg til Gud, av disse var 3 utenbygdsboende og bare på arbeid her en kort tid; 7 stkr. falt fra igjen, så vår menighet hadde en nettoøk- ning på 31 sjeler, hvilket vi priser Gud for. Må så Herren i sin nåde få føre tilbake igjen ikke bare disse 7 frafalne, men alle fra foregående vekkelser også.

I året som gikk ble det foretatt dåp 4 ganger, hvor 25 stkr. ble døpte. Dåpshandlingen ble foretatt henholds- vis ved Lyder Engh, Ersrud, H. Mo- ger og Daniel Nilsen.

Valborg Gommeruds forkynnelse av dåp i vann så vel som i den Hellig And og ild, ble således ikke uten frukt. Mange nådde også ved hennes

varme og bestemte forkynnelse fram til å søke en dåp i den Hellig And. De vitnet selv om dette, og Gud skal møte enhver som søker ham og gir dem denne opplevelse og denne kraft, likeså de gaver som følger denne opplevelse, slik at de kan ha dem i rikelig mål til menighetens oppbyg- gelse. Disse gaver har det også i årets løp vært bedt særskilt etter i menigheten.

2 stkr. fikk hjemlov i året som gikk, eller rettere sagt 3. Nemlig: Charlotte Karlsen, Sten Egil Adolf- sen og Karl Jansen. Br. Jansen over- ga seg til Gud på sjukeleie og bare en kort tid etter fikk han hjemlov. Vi lyser fred over deres minne. I året som gikk hadde menigheten be- søk av 17 predikende brødre og sø- stre. Jeg har vennene med meg når jeg sier takk for det dere fikk ut- virke enhver av dere og vel møtt i det nye året.

Ja slik kan vi ved Guds nåde få skrive ved året som svant, må så Herren få gjøre enda større ting i året vi er gått in i; ikke bare her på Sætre men over hele landet og endog utenom landets grenser. Vi vil be om dette. Broderhilsen.

Thorvald Olsen.

«De små forsamlinger».

Under overskriften «De små for- samlinger» skriver «Svensk Vecko- tidning» følgende som er verdt over- veieelse:

«Det finnes mange små forsam- lingen innen Svenske Missionsför- bundet, så vel som innen andre mi- sjonsselskaper i Sverige. Disse flam- mer må ikke få slokne, for da inn- trer mørket. En del av disse for- samlinger har engang vært store, men av forskjellige grunner er de gått tilbake både i antall og slag- kraft. Andre av dem har alltid vært små.

Ofte har disse små forsamlinger problemer å kjempe med som de stør- re forsamlinger ikke har noen anelse om. — Mange av de mindre forsam- lingen mister motet, når de ser de andre fortsetter gjerningen under gladere og lysere forhold.»

Vi kan gjerne overføre disse be- traktninger på våre små menigheter. De har vanskeligheter å kjempe med som de større menigheter ikke har, og mange fristes til å gi opp. Men la det også være sagt for vårt ved-

kommende: Disse flammer må ikke slokne!

På hvert sted er det gjerne en flokk med trofaste medlemmer som holder ut hvordan de ytre forhold enn arter seg. Godt at det er slik. De er støtter i Guds tempel. Men det er andre som er så avhengig av «medvind» at de legger årene inn når vinden går imot.

(«Dagen».)

Misjonskvitteringer.

Den norske Congomisjon.

I 2. halvår 1942 har jeg mottatt følgende beløp:

Fra Sande, en søster	kr. 100,-
Moss kvinnemisjon, Logen, v. fru Olga Johansen	» 300,-
Oslo og Bærum v. Ole O. Fjeld	» 500,-
Oslo, søstermisj. v. Anna Johansen	» 150,-
Haugesund v. Iver Brunvold	» 60,-
hvorfor hjertelig kvitteres, med takk til de enkelte giver.	
Danvik pr. Drammen.	

Erling Syversen.

Schrødermisjonen.

Det er innkommet:

Arken, Eidsvoll	kr. 210,-
Evang. Misjon, Oslo	» 320,-
Haslum	» 235,-
H. og A.	» 240,-
Møllergt. 38	» 611,-
Kr. 1,616,-	

Hjertelig takk for alle bidrag. Gud elsker glade givere og Han skal lønne igjen.

Øivind Pedersen.
Eterstadgt. 11, Oslo

Jens Fjeld.

I 1942 er kommet inn:

Fra Misjonshuset i Sarpsborg	kr. 68,-
Fra Antonie Pettersen, Honningsv.	» 148,-
Fra Misjonen i Ski	119,-
som er levert br. Fjeld til fortsatt misjons- arbeid i Kina.	

På misjonens vegne hjertelig takk.

«Trettes da ei at din sed så ut, Kjerlighetsgjerning får lønn tilslutt. Og om vi enn her med tårer så, Skal vi med glede dog høste få. Snart nu vår såtid er slutt vi går, Høsten der hjemme oss forestår, Møter de sjeler vi vunnet her, Strålende så som juveler der. Jesus skal ha æren.

En hjertelig hilsen til alle venner fjert og nær i Jesu navn.

Kristian Aarmo, Kråkstad